

může exekuční soud opatřiti v této věci, zejména není důvodu k přerušení dražebního řízení, jež nepřekáží tomu, by knihovni pořádek nebyl kdykoliv zaveden.

Čís. 4850.

Výhradné kutací právo dle §u 22 hor. zák. jest samostatným horním objektem.

Exekuce na ně podléhá ustanovením §§ 330 a násl. ex. ř.

(Rozh. ze dne 27. března 1925, R I 245/25).

Návrh vymáhajícího věřitele, by k vydobytí jeho peněžité pohledávky byla mu povolena exekuce dražbou výhradného kutacího práva dlužníkovy, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, r e k u r s n í s o u d exekuci povolil. D ů v o d y: Právem uplatňoval stěžovatel, že výhradné kutací právo dle §u 22 horního zákona jest samostatným horním objektem a že podle věcné povahy výhradného kutacího práva může býti na ně vedena samostatná exekuce. Nelze tudíž závadu, by nebylo vyhověno exekučnímu návrhu, spatřovati v tom, že výhradné kutací právo jest seskupeno v několika skupinách a že by měla navrhovaná exekuce v zápětí, že by důlní míry postrádaly spojení, právě tak jako se nevyžaduje, by kutiska tvořila ucelený celek.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není odůvodněn. Nejvyšší soud sdílí názor rekursního soudu a poukazuje stěžovatele na správné důvody napadeného usnesení s dodatkem, že vzhledem na ustanovení §§ 334, 338 a 340 ex. ř. nelze pochybovati o tom, že exekuce na výhradná kutiště podléhá ustanovením §§ 330 a násl. ex. ř. Z těchto dopisů nelze seznati, že zpeněžení těchto oprávnění prodejem ve smyslu §u 332 ex. ř. jest vyloučeno proto, že sporná výhradná kutiště povinného hospodářsky těsně souvisejí s jeho závody, cín vyrábějícími a s jeho dolovými měrami, jež by prodejem kutišť byly prý takřka znehodnoceny, což by znamenalo ohrožení existence závodů povinného a poškození jeho věřitelů a dále proto, že jednotlivá kutiště pro nepoměrně vysoké investiční náklady sotva najdou kupitele. Stěžovatel sám neuvádí jiného způsobu zpeněžení kutišť a přehlíží, že uvedené hospodářské újmy zavinil sám tím, že nedostál svým závazkům z exekučního titulu, a že vymáhající věřitel má nárok na uspokojení bez ohledu na okolnosti, uplatňované dlužníkem, to tím více, jelikož vzhledem k ustanovení §u 20 horního zákona a §§ 17 a 18 prováděcího nařízení k tomuto zákonu zpravidla nelze počítati s přebytky vnucené správy kutišť (druhý odstavec §u 129 ex. ř.).

Čís. 4851.

Nebyl-li v předchozím sporu učiněn mezitimní určovací návrh dle §§ 236 neb 259 c. ř. s., jest se zabývati otázkou v pozdějším sporu zno-

vu, ač strany si nestěžovaly do usnesení, jímž v tomto sporu bylo řízení přerušeno až do rozhodnutí dřívějšího sporu s výslovným poukazem na jeho předurčující povahu.

Smluvní zástavní právo jest chráněno důvěrou v pozemkovou knihu, třebaš ho smluvníkův předchůdce nabyt exekučně.

(Rozh. ze dne 27. března 1925, Rv II 107/25).

Co do předchozího děje poukazuje se na rozhodnutí čis. sb. 3382. Ve sporu, o nějž nyní jde, domáhalo se společenstvo, v onom sporu žalovaný na Josefu J-ovi, jenž byl v onom sporu žalobcem, zaplacení 12.000 Kč. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolání, opřenému jen o důvod nesprávného právního posouzení dle Šu 503 čis. 4 c. ř. s., nelze přiznati úspěchu. Otázka platnosti knihovního práva zástavního, váznoucího pro pohledávku 12.000 Kč ve prospěch žalujícího spolku, byla řešena jako otázka předurčující již ve sporu Cg VIII 218/22, zahájeném nyníším žalovaným proti žalobci o vydání výmazného prohlášení, a rozhodnutá rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 9. ledna 1924, č. j. Rv II 563/23 čis. sb. 3382 ve prospěch nyní žalující strany. Kdyby byla v tomto dřívějším sporu některá strana učinila mezitimní určovací návrh dle §§ 236, 259 c. ř. s., bylo by musilo rozhodnutí býti pojato do rozsudečného nálezu a tvořilo by právo mezi stranami dle Šu 411 c. ř. s. Když se tak nestalo, nezbyvá, než zabývat se otázkou znova, ačkoliv strany tím, že svého času nepodaly rekursu proti usnesení, jímž byla rozepré přerušena až do rozhodnutí sporu Cg VIII 218/22 s výslovným poukazem na jeho předurčující povahu, uznaly totožnost skutkových i právních otázek, přicházejících v obou sporech v úvahu. Skutkový podklad pro rozhodnutí o platnosti knihovního zástavního žalobcova práva jest týž, jako byl v předešlém sporu. Žalovaný ani nezměnil svého dřívějšího skutkového přednesu ani ho nedoplnil. Nepopírá již ani, že žalující spolek nabyt zástavního práva bezelstně v důvěře v knihu pozemkovou, brojí proti dřívějšímu rozhodnutí jenom z důvodů právních, snaže se dolíčiti, že zásada důvěry v knihu pozemkovou neplatí, poněvadž jde o zástavní právo exekuční. Nejvyšší soud nemá však důvodu, aby se odchýlil od právního názoru, vysloveného v rozhodnutí Rv II 563/23. Stará, sporná otázka, je-li důvěrou v knihu pozemkovou dle Šu 469 obč. zák. chráněno exekuční nabytí práva zástavního k zaplacené, ale ještě nevymazané hypotéce, byla sice plenissimárním rozhodnutím ze dne 13. ledna 1909, čis. 188 knihy judikátů zodpověděna v ten rozum, že tu důvěra v knihu pozemkovou neplatí, ale v tomto případě jde o případ jiný, neboť žalující spolek nenabyt zástavního práva exekučně, nýbrž smlouvou, totiž postupem od Františka V-a. Že by smluvní, bezelstně nabytí práva zástavního nebylo chráněno důvěrou v knihy pozemkové, o tom nevyskytly se posud pochybnosti, a to ani v případě, že předchůdce smluvníkův nabyt svých práv exekučně. Námitky, jež činí žalovaný proti tomuto výkladu jasných

zákonných předpisů §§ 468, 469, 526, 1443 a 1500 obč. zák., jsou rázu jen praktického, nikoliv právního, a nelze jim dáti za pravdu. I exekuční řád i knihovní zákon poskytují knihovnímu držiteli dosti prostředků, by se uchránil škody, hrozící mu z toho, že vymáhající věřitel může dle své vůle voliti a hromaditi exekuční prostředky. Tak mohl žalovaný se ubrániti převodu zástavního práva na žalující spolek prostě tím, kdyby byl v čas, totiž hned po povolení exekuce Františku V-ovi navrhl u exekučního soudu dle Šu 41 druhý odstavec ex. ř. omezení exekuce na exekuci zabavením a přikázáním úvěrové pohledávky 13.000 Kč, nebo kdyby byl aspoň později, když František V. právě uvedenou úvěrovou pohledávku, jež mu byla přikázána na místo zaplacení, již vyúčtoval a tím u soudu doznal zaplacení vymáhané pohledávky 12.000, navrhl dle Šu 40 ex. ř. zrušení exekuce, povolené vnuceným vkladem práva zástavního. Žalovaný mohl si také zajistiti účinnost rozsudku o žalobě C 100/21, podané již 4. června 1921 proti Františku V-ovi o zrušení exekuce, vůči třetím osobám a žalujícímu spolku, jenž nabyt hypotékární pohledávky postupem teprve 21. srpna 1921, kdyby byl dal žalobu knihovně poznamenat dle Šu 61 knih. zák.

Čís. 4852.

V opravném řízení není místa pro klid řízení ani dle Šu 168, ani dle Šu 170 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 31. března 1925, Rv I 226/25).

Nejvyšší soud nevzal na vědomí oznámení stran ve sporu, že smluvily klid řízení.

D ů v o d y:

Spor, jehož se oznámení týká, byl rozhodnut již rozsudkem krajského soudu ze dne 19. září 1924, který byl potvrzen rozsudkem vrchního zemského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 29. listopadu 1924, z něhož bylo podáno žalobcem dovolání. V tomto sporu nemůže již dojiti ke klidu řízení ani podle Šu 170, ani podle Šu 168 c. ř. s. Prvý případ klidu řízení podle Šu 170 c. ř. s. jest jak v odvolacím řízení, tak i v dovolacím řízení vyloučen podle Šu 491, 513 c. ř. s. Ani u dovolacího soudu nemohl by tedy nastati klid řízení, kdyby k ústnímu jednání ustanovenému podle Šu 509 c. ř. s. se obě strany nedostavily. To však vylučuje v opravném řízení jeho i podle Šu 168 c. ř. s., neboť oprávněnost stran sjednati klid zakládá se v prvé stolici právě na tom, že klid nastává, když žádná strana se k jednání nedostaví, protože je-li to stranám do moci dáno, by takto klidu řízení se domohly, má zákon za to, že není také překážky, by klidu nedosáhly i způsobem jiným, tedy dohodou. Je-li ale v opravném řízení klid vyloučen i při nedostavení se obou stran, shrucuje se pro řízení to i tento druhý důvod klidu.

Čís. 4853.

Služební smlouvu s úřadem v zastoupení státu lze uzavřít jen písemně. Předchozí ústní vyjednávání se zástupcem úřadu není pro stát závazným.